

טו אָנוֹשׁ כְּחֻצִיר יָמִיו בְּצִיץ הַשָּׂדֶה בֶּן יֶצִיץ: טז בִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינְנוּ וְלֹא יִכְרְנוּ

זוהר תהלים

הוא בודאי אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ שנתחדש וחוזר ונולד כמקדם, אבל מהו זה שכתוב אחריו כי רוח עברה בו ואיננו, אלא זה הוא רוח העליון הנסתר והנעלם מהכל שכולל לרוח האדם בתוכו, ואז ואיננוקלה וזה הוא הסוד של חנוך שנאמר בו ואיננו כי לקח אתו אלהים, זה אלהים עליון, רוח העליון רוח הנסתר והנעלם, ולא יכירנו עוד מקומו, שהרי נכלל רוח מצער ברוח העליון, מה כתוב אחריו, וחסד ה' מעולם ועד עולם, שמכניס אותו כהן הגדול לתוך קדש הקדשים קלט ונוטל אותו ומולידו כמקדם, ונתחדש כנשר נעוריו, שהוא חוזר להיות נער.

צָרִיף לַעֲשׂוֹת לוֹ שְׁנוּי מְקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם
שְׁנוּי מַעֲשֵׂה

בִּי רוּחַ עֲבָרָה וְגו' (קג, טז): [זוהר ח"ג פ' פנחס
דעיא מהימנא (דף ר"ט.)] וּבְחֻבּוֹר רֵאשׁוֹן

זיו הזוהר

קלט. זה סוד השני שמיכאל כהנא רבא ששרשו חסד ה' מכניס להנשמה בהמקום שנקרא קדש קדשים ומקריבה על המזבח כמו קרבן, ועי"ז מקבלת הנשמה משם אור חדש, ואח"כ לוקח אותה משם ומולידה כמקדם, וזהו מעולם ועד עולם, וענין ההולדה הוא כי שם במקום קדש הקדשים היא בבחי' ביטול, וההולדה היא התחדשות ושונה כמקדם ביתר שאת ויתר עז, ולפעמים עפ"י גזרה העליונה לטובת העולם תחזור ותבוא לעולם הזה להוולד בגוף וחזרת להיות נער, אבל נשמת חנוך לאחר שנלקחה ממקום קדש הקדשים נתחדש כחו להיות מלאך עליון גדול ונורא מאד הנקרא נער מטט' כידוע:

שְׁלֹא יִגִּיעַ זְמַן שְׁלֹא תוֹכְלוּ לְכַרְכוּ וּלְהוֹדוֹת
עֲלֵיכֶם.

בְּכָל יוֹם מֵתִים אֶלְף אֲנָשִׁים וּמִתְחַדְּשִׁים
בְּבְרִיאָה אֶלְף

אָנוֹשׁ כְּחֻצִיר יָמִיו וְגו' (קג, טז): [זוהר ח"ג (דף
רט): זוהר תורה] אָנוֹשׁ כְּחֻצִיר יָמִיו
בְּצִיץ הַשָּׂדֶה בֶּן יֶצִיץ. בו נאמר נער הייתי
גם זקנתי, ואח"כ (איוב לג) יושב לימי
עלומי, שהעץ שנחתכו ענפים הישנים
שלו יצמחו כמקדם בשרשיו ויחזרו לגדל
בעולם כמקדם, מתו זקנים וחוזרים
לעולם הזה ילדים, וזהו הסוד שמחדש
הקב"ה בכל יום תמיד מעשה בראשית,
שמתים אלף בכל יום ומתחדשים אלף
בכל יום.

אָדָם נִתְחַדֵּשׁ וְחוֹזֵר וְנוֹלֵד כְּמִקְדָּם

אָנוֹשׁ כְּחֻצִיר יָמִיו וְגו' (קג, טז): [זוהר ח"ג (דף
רז): זוהר תורה] אָמַר רַבִּי אַבָּא כֵךְ

קלח. כאן יבאר סוד גדול בענין מיתת הצדיקים שהיא כעין מיתת נשיקה, כמו למשל שלהבת הנר בהתקרב אליה אבוקה יפרח השלהבת מן הנר אל האבוקה להתכלל בתוכה, כן הוא מיתת הצדיקים שנתגלה אל נשמתם ברגע האחרון הארת רוחא עלאה טמירא שהוא אור השכינה, ואז תפרח מדי נשמת הצדיק שהיא רוחא זעירא מן הגוף ונכלל באור רוחא עלאה אור השכינה, ויש בזה כמה וכמה מדרגות, כי לא התגלות רוחא עלאה שוה לכל, כי זה לפי ערך מדרגת נשמת הצדיק, וכן הי' בחנוך שאליו נתגלה הארה מן שכינתא עלאה טמירא גניזא מכלא, היינו מעולם הבינה, ודי בזה למבין: